

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie restauracyi klasztoru OO. Bernardynów w Sokalu.

Wysoki Sejmie!

Przy rozprawach nad rubr. VIII. wydatków budżetu krajowego na rok 1897 powziął Wysoki Sejm dnia 13. lutego 1897 następującą uchwałę:

„Petycyę ks. Ferdynanda Moralskiego, przełożonego klasztoru OO. Bernardynów, w Sokalu l. 126 o subwencyę na restauracyę kościoła, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej“.

Wydział krajowy stosownie do powyższego polecenia zajął się zbadaniem powyższej sprawy i rezultat tego badania przedkłada Wysokiemu Sejmowi wraz z wnioskiem stanowczego załatwienia.

Celem stwierdzenia, czyli zamierzona restauracya kwalifikuje się w ogóle do konserwatorskiego traktowania a następnie do subwencyonowania z funduszków krajowych, odniósł się Wydział krajowy o opinię do lwowskiego grona c. k. Konserwatorów, które opierając się na fachowym zbadaniu stanu rzeczy przez konserwatora prof. Juliana Zacharjewicza, oświadczyło się za uwzględnieniem petycyi ks. Moralskiego. Według opinii Grona Konserwatorów klasztor OO. Bernardynów w Sokalu jakkolwiek jako pomnik architektoniczny do najcenniejszych w kraju nie należy a w skutek słabego materiału, częstych pożarów i niezręcznych naprawek utracił wiele z pierwotnych swoich cech charakterystycznych, to przecież zaliczyć się go musi do wielce szacownych zabytków historycznych, a jako taki zasługuje na to, aby kraj przyczynił się do jego konserwacyi.

Kościół ten mimo, iż w całości swojej i zewnętrznej strukturze, nie ma wyższej artystycznej wartości, już samą okazałością rozmiarów swoich i tradycjami przeszłości zasługuje na miano ważnego i znaczącego monumentu. Wewnątrz mimo tylu klęsk i pożarów zachował wiele cennych i godnych troskliwej opieki szczegółów jak n. p. piękną malowaną architekturę w zakrystyi, sopraporty i ornamentacye w krużgankach i t. p.

Restauracyę kościoła wewnątrz OO. Bernardyni już przeprowadzili, obecnie chodzi o uporządkowanie kościoła zewnątrz i pokrycie dachem klasztoru.

Według przedłożonego kosztorysu wydatek na ten cel obliczony został na kwotę 7.570 zł. 79 ct. a. w. Opierając się na opinii Grona c. k. Konserwatorów, Wydział krajowy jest zdania, iż w tym przypadku subwencya kraju byłaby wskazana, a zasiłek w kwocie 1000 zł. byłby odpowiednim.

Wydział krajowy wnosi więc:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Na cel restauracyi starożytnego kościoła i klasztoru OO. Bernardynów w Sokalu wyznacza się jednorazową subwencyę w kwocie 1.000 złr.
2. Powyższą kwotę wstawia się do Rubr. VIII. wydatków budżetu krajowego na rok 1898.

Z Rady Wydziału krajow. Król. Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 24. listopada 1897.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

